

Disney dreingirnir svóvu ikki tíðina burtur

Fríggjakvöldið var ítróttarhøllin á Hálsi, karmur um eitt stórt rockbrak. Tað vóru føroyski bólkurin MC-Hár og teir dansku DAD, sum vóru bólkarir aftanfyrir hetta stóra rocktiltak.

OREJONHARD HAMMER
MYNDIR: ALVUR HARALDSEN

Tað er vorið langt í millum, at stór kend nøvn innan fyri tónleikarheimin koma til Føroyar at spæla.

Men fríggjakvöldið var skipað fyrir einari rokkonsert í Ítróttarhøllini á Hálsi.

Fyrirleikarnir av konsertini vóru Club 20, og ikki kan sigast annað enn at teir komu sera væl frá hesum tiltaki. Tað vóru umleið 1.000 fólk komin saman at hoyra DAD og MC-Hár.

Tað er ikki so nógv, men ein má eisini hugsa um, at tað júst hevur verið Ólav-søka, og at bólkurin DAD ikki hevur haft so nógv hitt í Føroyum.

MC-Hár eru byrjaðir at bliva elskaðir

Bólkurin MC-Hár hevði fingið kann heiður at sleppa at hita upp hjá DAD. Og hetta gjørdi teir meistarliga. Teir lögdu út við tí fríðarliga pena sanginum „Good save the Queen“.

At siga at MC-Hár eru nakrir vanligir dreingir, er at taka munin og fullan. Á konsertini vóru fleiri í bólkinum latnir í sum konufólk. Hetta gjørdi framfærðsluna forvitnisliga, tí ein var allatíðina spentur uppá, hvat fór at henda. Men tað sum hendi var at.....

Tónleikarliga komu teir sera væl frá konsertini. At byrja við vóru tað nøkur

óljóð, tað var tí at teir høvdu haft ov stuttan ljóðpróva. Annars kom boðskapur hjá MC-Hár aftur fram, at teir elska teg, og sum tað visir seg, eru tað fleir og fleir, sum elska teir. So spennandi verður um MC-Hár fær sitt ynski uppfyllt, at fáa allan heiminn at elska seg.

Áhoyrarnir vaknaðu á midnátt

Tað var ein sera vælupp-lagdur bólkur, sum fór á pallin í ítróttarhøllini á Hálsi. Teir lögdu hart út, og rocktónleikurin pumpaði út úr hátalarinum.

Tað sum eykennir konsertirnar hjá DAD í Danmark, er at teir duga so væl at fáa fólkini við sær. Tey

syngja væl við, og duga fleiri av sanginum uttanat.

Hetta royndu teir eisini fríggjakvöldið, og tað gekk nøkulunda, men ikki fyrr enn á midnátt vaknaðu áhoyrarnir. Tað kom rættuligt lív í, tá ið teir fóru at spæla lagið „Sleeping my day away“ – hetta er ein sangur, sum áhoyrarnir hava tikið til sín, og tey flestu dugdu eisini tekstin, og tey sungu væl við, so væl at DAD góvust at spæla, og tað vóru bara trummur og sangurin frá áhoyrarunum, sum var at hoyra í høllini.

Hetta var avgjørt hæddarpunktið á konsertini. Kortini vóru áhoyrarnir eisini sera væl við, tá DAD spældi aðrar av sínum góðu gomlu

klassikarum so sum „Laugh and a 1/2“, „Disneyland after Dark“ og „Jihad“. Tó saknaðu onkrir áhoyrar kanska skemtiliga lagið „Counting my cattle“. Hetta oyðilegði tó ikki heildina á konsertini.

Góð pallframfærðsla

DAD hevði eina sera góða pallframfærðslu, tað henda nakað allatíðina á pallinum.

Serliga var tað basspælurin Stig Petersen, sum stóð fyrir tí mesta av showinum. Til tíðir stóð hann uppá hátalarinum, og spældi við sínum tveystreingjað bass. Til tíðir stóð hann uppi á bassanlegginum. Móti endanum av konsertini, kom hann rennandi inná pallin

við einum hjálmi har fyrverkarí var í.

Gott ljóð og ljós

Ikki kan sigast annað, enn at hetta var eitt gott tónleikaupplivið. Ljóðgóðskan var í topp, og eisini var ljósið sera gott. Til tær flestu stóru konsertirnar verður ofta nógv útgerð leiga úr útlandinum, men so var ikki hesaferð.

Tann føroyska ljóðfyrir-tøkan ADJ-sound átti alt ljóðanleggið, sum ljóðaði sera gott. Sjálvt um ljóðið var hart, leyp tað ikki saman. Sum tað ofta ger til hardar rokkonsertir. Ein góð konsert, til tey sum dáma rokk.